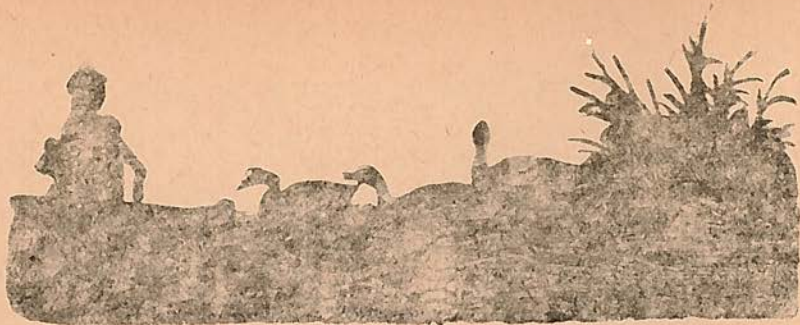

Чарлс Робертс.

ГОРСКАТА КОЛИБА.

(Продължение).

Уплашена Сеси замисли начинъ за спасение. И най-послѣ намисли. Тя събра сухитѣ съчки, сложи ги на печката и почна да си мисли тъй: „Ако мечката мине прѣзъ прозорчето или прѣзъ вратата, азъ ще запала съчкиѣ и животното ще се уплаши.“ Но тя знаеше, че като изгорятъ съчкиѣ, животното пакъ ще дойде. И когато си така мислѣше, случи се онова, отъ което най-много се боеше. Единиятъ отъ слабо освѣтенитѣ прозорци се затъмни. Тя силно извика, извади 4—5 кибритки, драсна и ги показа къмъ прозореца. Прѣдъ нея се мърнаха блѣстищи малки очи и страшни бѣли зъби. Слѣдъ това муцуната се скри.

Като разбра, че животното се уплаши отъ горящата кибритка, тя седна на мѣстото си и почна да брои кибриткиѣ. Оставаха ѝ още шестъ клечки. Затова тя се разкайваше за гдѣто бѣше изгорила толкова много изведнѣжъ. Послѣ тя почна да се убѣждава, че мечката не може да мине прѣзъ прозорчето и ѝ стана драго.

Минаха се десетъ минути и нищо не се случи. Чуваше се само какъ мечката обикаляше околото колибата и търси мѣсто да влѣзе. Изведнѣжъ вратата запръщя подъ натиска на тежкото тѣло. Чуваше се драскане отъ остри ногтѣ — животното като че ли търсѣше ключалката съ голѣмитѣ си лапи. Момичето чу какъ ключалката се вдигна и вратата се отвори.

Съ силенъ викъ то се хвърли къмъ вратата и искаше да я затвори прѣдъ носа на животното. Но когато стана отъ пейката то се спъна въ единъ кюнкъ и се прострѣ на земята. Камъкътъ полетѣ по пода, блѣсна се въ другитѣ кюнкове и произведе силенъ шумъ.

Момичето доиде на пода и очакваше грамадната лапа да го стисне за глътката, както котката стиска мишката. Но нищо такова не стана. Момичето се изправи. Вратата бѣше отворена и далече отъ нея стоеше мечката като нерѣшително